

[Vanggaard.]

kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger, da jeg mener, at Enkeltheder er bedst egnede til Forhandling i et Udvalg.

Efter mit Skøn indeholder Lovforslaget Forbedringer fra de tidligere. Navnlig ved den Ændring, der er sket med Hensyn til Bestemmelserne om Amtsflaget, men ogsaa paa enkelte andre Punkter er der taget mere Hensyn til det bestaaende, og dette hilser jeg med Tilfredshed. Der er enkelte Bestemmelser, jeg endnu kunde ønske ændret, særlig med Hensyn til Flagføringen for Etablerne, saa at der bliver et mere ensartet Mærkesystem, men det er jo noget, der kan tales om under Udvalgsbehandlingen.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og til Gennemførelse.

Ole Bjørn Kraft: Mit Partis principielle Stilling til dette Lovforslag tilkendegav jeg, da Sagen første Gang var til Behandling her i Tinget, og det findes i Folkevings-tidenden for 1930—31 Sp. 1390—94. Det fremgik af de Udtalelser, jeg dengang fremsatte, at mit Parti ser med stor Velvilje paa, at der bliver indført en fast og rationel Ordning af Flagspørgsmaalet, og vi har ogsaa under de Forhandlinger, der har været ført i de nedsatte Udvalg, arbejdet med paa at naa et Resultat.

Det foreliggende Lovforslag adskiller sig paa enkelte Punkter, hvoraf et er væsentligt, fra de tidligere forelagte Forslag. Vi vil gerne fra vor Side anerkende, at Regeringen og Statsministeren har foretaget disse Ændringer, hvorved man har taget Hensyn til Synspunkter, der har været fremsat under de tidligere førte Forhandlinger. Jeg synes, at man derved i høj Grad har fremmet Muligheden for at naa til et Resultat.

Jeg skal ikke udtale mig om Enkelthederne, men vil ikke ved det, jeg har udtalt, have sagt, at vi ikke ønsker Ændringer; vi har stadig vore Tvivl med Hensyn til et enkelt Punkt, de saakaldte Amtsflag, men vi er villige til at drøfte dette Spørgsmaal og høre de Argumenter, der kan fremføres for, om den Form, der nu er valgt, er rimelig at gennemføre paa det nuværende Tidspunkt. Vi har ogsaa Ønsker om Ændring af forskellige Enkeltheder, men vi kan i det store og hele tilsige vort Partis Støtte til en velvillig Behandling af den Sag, som her foreligger.

Steen: Det er et gammelt Ord, at alle gode Gange er tre, og det skal være mit

Ønske for det foreliggende Lovforslags Behandling og Afgørelse, at den maatte forme sig som en Bekræftelse herpaa. Jeg bygger Haabet herom paa den Kendsgerning, at ved de Behandlinger, Lovforslaget har været Genstand for de foregaaende Aar her i Tinget, har man fra alle Sider været enig om, at de her foreslaaede Regler for Anvendelsen af Dannebrog var at foretrække fremfor den i Øjeblikket herskende Tilstand.

Jeg har forstaaet Stillingen saaledes, at de Vanskeligheder, der har været, navnlig har knyttet sig til Lovforslagets § 6. Her har man nu som Imødekommen fra Statsministerens Side over for de fremsatte Betænkeligheder strøget Bestemmelsen om Bemyndigelsen, hvor det drejer sig om den enkelte Kommunes Ønske om at vise sit eget Flag. Jeg tror, det er forstandigt, at man har gjort det, man staar her næppe over for nogen virkelig Trang.

Hvad angaar det andet Spørgsmaal, Amtsflaget, er der ogsaa her ved Lovforslagets Affattelse vist Imødekommenhed over for de Synspunkter, der var fremme, og hvad man nu end maatte mene om den foreslaaede Form, tror jeg, at man maa komme til den Erkendelse, at det ligger meget tæt op ad det, der er politisk Mulighed for at komme igennem med.

Det siger sig selv, at med Hensyn til et Forslag af den Karakter som det foreliggende vil det være overordentlig ønskeligt, om det kunde gennemføres enstemmigt, i hvert Fald med en betydelig Tilslutning, og den Imødekommenhed fra de enkelte Partiers Side, som er en nødvendig Forudsætning herfor, er vi villige til under Sagens fortsatte Behandling at udvise.

Holstein: Jeg vil gerne rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Statsminister med Henblik paa forskellige af Lovforslagets Paragraffer. Med Hensyn til § 1 vil jeg spørge Statsministeren, hvorledes Borgeren skal vide, efter hvilke Kendemærker han skal afgøre, hvad der er en „væsentlig“ Afvigelse fra de i Loven givne Forskrifter. Der staar i sidste Stykke af § 1:

„Ingen maa falholde eller vise noget Dannebrog, der væsentlig afviger fra de i nærværende Lov eller i Medfør af samme givne Forskrifter“.

Hvorledes skal han kende væsentlig fra uvæsentlig? Vil det blive specificeret i administrative Cirkulærer og Anordninger, som gives til nærmere Fortolkning og Præcisering af Loven? for ellers kan den enkelte let blive udsat for stor administrativ Vilkaarlighed, ogsaa paa Grund af Bestemmelsen